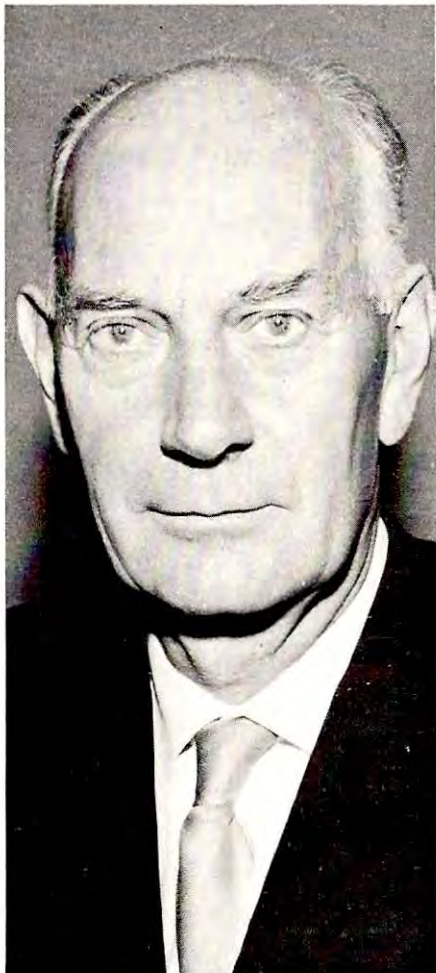

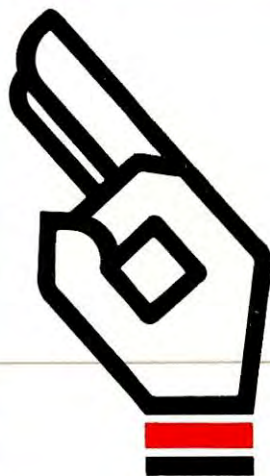

EINAR GERHARDSSEN

**Riktig av
regjeringen
å anbefale
EF-medlemskap**

**Utgitt av
"JA til EF"
Aksjonen**

Etter min mening er det riktig av Regjeringen å anbefale at Norge blir medlem av EF på det grunnlag man nå er kommet fram til, sier tidligere statsminister Einar Gerhardsen til Arbeiderbladet. Som regjeringssjef i 1962 gikk Gerhardsen inn for å forhandle om norsk EF-medlemskap. En kunne, slik forholdene ligger an, neppe vente noe bedre resultat enn det som er oppnådd, sier han.

Under stortingsdebatten i april 1962 uttalte Einar Gerhardsen:

«Hver gang Norge skal være med på noe nytt, oppstår det en tendens til å overdrive de problemer som vi vil møte. Vi har sett det gang på gang. Da Norge godtok Marshall-planen, tegnet kommunistene og også enkelte andre et skremmende bilde av hva Norge ville bli utsatt for, og det åk vi ville komme under. Da Norge begynte å avvikle importreguleringene, var det mange som mente at dette ville føre til arbeidsløshet og andre vansker. Da Norge ble medlem av Frihandelsforbundet, fikk vi fra enkelte hold høre at dette var et skjebnesvangert skritt som ville føre til massearbeidsløshet. Men ingen av disse dystre spådommene er gått i oppfyllelse. Tvert imot. Vi har hatt økonomisk vekst og framgang på alle områder.»

Skremsler

Gerhardsen viser til dette avsnittet i sin tale den gangen, og føyer til: Jeg kunne også tatt med de skremslene vi møtte da det var planer om å opprette et nordisk

fellesmarked. Også det ble møtt med dystre spådommer. Men vi fikk nordisk tollfrihet via EFTA, og det har gitt oss betydelige fordeler.

Når det gjelder begrunnelsen for at Norge bør bli med i EF, uttalte Einar Gerhardsen i 1962:

«Det viktigste argument for at Norge bør søke tilslutning til Det europeiske økonomiske fellesskap ligger i den historiske utvikling. Forutsatt at Storbritannia blir medlem, vil det utvidede fellesskap fra norsk synspunkt bli en organisasjon som får den aller største betydning.

Skulle vi i dag velge å holde oss utenfor Fellesskapet, ville det bety et avgjørende brudd med en linje som Norge nå har fulgt gjennom mange år, og som har gitt gode resultater.»

Ikke mindre muligheter

Gerhardsen føyer til: Det har vært hevdet at vi bør ta sikte på et økonomisk samarbeid som omfatter hele Europa. Fra arbeiderbevegelsens side bør vi ha det som et perspektiv. Det er ikke en ønskelig situasjon at Europa er delt i to

Målsettingen må være ett samarbeidende Europa.

— Mange er opptatt av mulighetene for å skape et sosialistisk Norge og et sosialistisk Europa.

— Jeg kan ikke skjønne at mulighetene for å føre en sosialistisk politikk i Norge blir mindre om vi kommer med i EF. Når det gjelder mulighetene for å skape et sosialistisk Europa, avhenger de av europeisk arbeiderbevegelses egen vilje og evne til målbevisst arbeid. Jeg skulle ønske nordisk arbeiderbevegelse engasjerte seg sterkere for en slik målbevisst innsats fra hele den europeiske arbeiderbevegelse. Den står overfor to hovedoppgaver. Den ene er å hindre for sterk maktutøvelse fra internasjonale industri-sammenslutninger og andre som representerer kapitalen. Den andre oppgaven er å arbeide i retning av et sosialistisk Europa.

Norsk økonomi og EF

— Hvordan vurderer De den økonomiske betydningen av at Norge blir med i EF?
— Jeg har en følelse av at det på begge sider i debatten er dem som har tilbøyelighet til å overdrive virkningene av det valg vi skal foreta. For folk flest vil det neppe bli store og merkbare forandringer om vi blir med, i hvert fall ikke på kort sikt. Det vil det sannsynligvis heller ikke gjøre om vi ikke blir medlem. Men dersom vi ikke blir medlem, må vi regne med at den økonomiske veksten vi har hatt i mange år, ikke på langt nær vil bli så stor. Hvis vi blir med, vil det bli sterkere økonomisk vekst — med de muligheter det gir. Her er det spørsmål om vårt lands økonomiske bæreevne og mulighet til å løse oppgaver på samfunnslivets forskjellige felter.

Industrien viktig

— Legger De stor vekt på industriens stilling når De vurderer EF-spørsmålet?

— Ja, det er noe av det viktigste. I norsk økonomi er det industrien og skipsfarten som er våre hovednæringer. Hvis ikke

vårt næringsliv totalt sett får rimelige økonomiske muligheter, vil det først og fremst gå utover dem som er avhengige av inntektsoverføringer.

— Hva er Deres inntrykk av den debatten om EF som har vært ført inntil nå?

— En stor del av motstanderne har lenge hatt sitt standpunkt klart — med den mulighet det gir for å spille på hele registeret. For dem har det vært en styrke. Jeg vil ikke bebreide dem. De som har vært positive til medlemskapsforhandlinger, har først i det siste kommet fram til et endelig standpunkt. De har avventet resultatet av forhandlingene. Det er begrenset hva de har kunnet sette inn i ordskiftet. Nå er situasjonen klar, og vi vil kunne få en debatt som er mer avbalansert.

At det er ulike oppfatninger, er helt på det rene. Det er en vanskelig og alvorlig sak. Det ville vært underlig om det ikke var delte oppfatninger. Jeg vil si meg enig med dem på begge sider som legger vekt på at debatten blir ført slik at den ikke unødig utdyper motsetningene.

Einar Gerhardsen går ut fra at Regjeringen ikke vil stille kabinettsspørsmål foran folkeavstemningen. EF-motstanderne representerer jo ikke noe regjeringsalternativ.

Jeg tror, fortsette han, at man skal være veldig varsom med å gå inn på prinsippet om statsbidrag til bestemte grupperinger som dannes i forbindelse med en enkelt sak. I det øyeblikk det er bestemt at det skal være folkeavstemning, synes jeg spørsmålet kommer i en annen stilling. Det går så mange år mellom hver gang vi holder folkeavstemning at det neppe vil få farlige konsekvenser om det blir gitt statsbidrag, men hvis Folkebevegelsen får det, må det også gis statsbidrag til en tilsvarende organisasjon på den andre siden.

Einar Gerhardsen sier til slutt:

Når det er bestemt å holde en folkeavstemning om EF-spørsmålet, legges avgjørelsen til de norske velgere. Da vil vi få en inappelabel avgjørelse som alle må godta, enten de liker resultatet eller ikke.

Til «JA TIL EF»-aksjonen, Cort Adlersgt. 16, Oslo 2.
Tlf. 56 51 85 - Postboks 2599, Solli, Oslo 2.

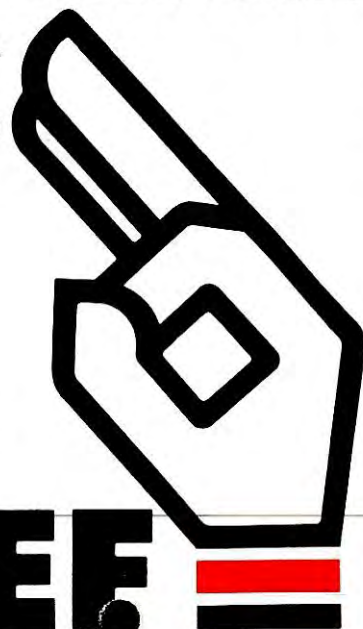
Jeg ønsker å tegne meg som støttemedlem og vil gi
et bidrag på kroner

- som ☐ er sendt over postgiro 210811
☐ er sendt over bankgiro 8200.01.40208
☐ følger vedlagt i sjekk
☐ Jeg ønsker informasjonsmateriell tilsendt
☐ Jeg ønsker å delta i det lokale arbeid.

Navn

Adresse

Kontroll: Ildal, Waaler & Co., statsautoriserte revisorer

Si JA til EF